

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709- 70(3)/16/JG

Warszawa, dnia 12 października 2016 r.

DECYZJA DIH IV /33/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2016 r., poz. 1059 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 22 sierpnia 2016 r. (sygnatura akt OK.8361.139.2016), na mocy której, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (Dz. U. z 2014 r., poz. 915), na przedsiębiorcę Paulinę Schroeder prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Paulina Schroeder Medverita Group w Krakowie nałożono karę pieniężną w wysokości 400,00 zł (słownie: czterysta złotych) z tytułu naruszenia obowiązków określonych art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach towarów i usług*, w miejscu sprzedaży detalicznej tj. w sklepie należącym do ww. przedsiębiorcy „Kosmetyki Naturalne BOUTIQUE” mieszczącym się przy ul. Rakowickiej 12 w Krakowie, utrzymuje ww. decyzję w mocy.

Uzasadnienie

W dniach 14 i 27 czerwca 2016 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie (zwanego dalej: „Małopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie „Kosmetyki Naturalne BOUTIQUE” mieszczącym się przy ul. Rakowickiej 12 w Krakowie, należącym do przedsiębiorcy Pauliny Schroeder prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Paulina Schroeder Medverita Group w Krakowie. Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.)

(zwanej dalej: „ustawą o *sdg*”) kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli, które zostało doręczone przedsiębiorcy w dniu 6 czerwca 2016 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz. 915) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”).

W toku prowadzonej kontroli stwierdzono niewidoczność cen i cen jednostkowych dla 20 rodzajów kosmetyków objętych obniżką „-50%” i „-30%”, w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości oraz informacji o przyczynie jej wprowadzenia, co zostało udokumentowane w załączniku nr 2 do protokołu kontroli.

W dniu 22 lipca 2016 r. Małopolski WIIH na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.) (zwany dalej: „*Kpa*”), zawiadomił przedsiębiorcę Paulinę Schroeder prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Paulina Schroeder Medverita Group w Krakowie, zwanego dalej: „stroną postępowania” lub „stroną”, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wobec stwierdzenia w placówce handlowej należącej do strony postępowania niewidoczności cen i cen jednostkowych dla 20 rodzajów kosmetyków objętych obniżką „-50%” i „-30%”, w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości oraz informacji o przyczynie jej wprowadzenia. Jednocześnie w ww. zawiadomieniu stronę postępowania poinformowano o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań zgodnie z wymaganiami art. 10 *Kpa*. Dodatkowo w piśmie Małopolski WIIH wezwał stronę postępowania do złożenia w terminie 7 dni oświadczenia dotyczącego wysokości osiągniętych obrotów i przychodu w ostatnim roku rozliczeniowym, tj. w 2015 r., w kontrolowanej placówce handlowej.

W dniu 8 sierpnia 2016 r. do Małopolskiego WIIH wpłynęło pismo strony postępowania, w którym wskazała wysokość obrotu ze sprzedaży detalicznej.

W dniu 22 sierpnia 2016 r. Małopolski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję (nr akt kontroli: OK.8361.139.2016), na mocy której nałożył na przedsiębiorcę Paulinę Schroeder prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Paulina Schroeder Medverita Group w Krakowie karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta złotych), z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy z o informowaniu o cenach.

W dniu 12 września 2016 r. wpłynęło do Prezesa UOKiK odwołanie strony od ww. decyzji. Strona zwróciła się z prośbą o zmniejszenie wysokości kary nałożonej decyzją Małopolskiego WIIH. Strona podkreśliła, iż jej sklep „Kosmetyki Naturalne BOUTIQUE”, w którym dokonano kontroli ma jedynie 13 m² i jest obiektem na tyle małym, że każdy klient jest obsługiwany bezpośrednio przez ekspientkę. W jej ocenie nie ma możliwości, aby klient wchodzący do sklepu nie porozmawiał na temat kosmetyków, ich cen i przyczyny obniżki, promocji, gdyż ze względu na mały ruch każdy klient traktowany jest indywidualnie. Podkreśla

ponadto, iż nałożona na nią kara jest zbyt wysoka i niewspółmierna do niedopełnienia obowiązków oraz jej zarobków. Dalej stwierdza, że w zeszłym roku podatkowym sklep nie przyniósł niemal żadnego zysku i przedsiębiorca nosi się z zamiarem zamknięcia placówki. Wnosi ona o obniżenie kary do 150 zł.

Pismem z dnia 20 września 2016 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Paulinę Schroeder prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Paulina Schroeder Medverita Group w Krakowie o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Natomiast zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie *uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem *Ministra Rozwoju*”) cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy *o informowaniu o cenach* skutkuje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożeniem kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Czynności kontrolne przeprowadzone w sklepie należącym do przedsiębiorcy Pauliny Schroeder prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Paulina Schroeder Medverita

Group w Krakowie wykazały, iż ww. przedsiębiorca nie wykonał obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach*. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono niewidoczność cen i cen jednostkowych dla 20 rodzajów kosmetyków objętych obniżką „-50%” i „-30%”, w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości oraz informacji o przyczynie jej wprowadzenia.

W odwołaniu strona postępowania nie podważała ustaleń kontrolnych, niemniej jednak wniosła o zmniejszenie kary nałożonej decyzją Małopolskiego WIIH. Strona podkreśliła ponadto, iż jej sklep „Kosmetyki Naturalne BOUTIQUE”, w którym dokonano kontroli ma jedynie 13 m² i jest obiektem na tyle małym, że każdy klient jest obsługiwany bezpośrednio przez ekspedientkę. W jej ocenie nie ma możliwości, aby klient wchodzący do sklepu nie porozmawiał na temat kosmetyków, ich cen i przyczyny obniżki, promocji, gdyż ze względu na mały ruch każdy klient traktowany jest indywidualnie. Podkreśla ponadto, iż nałożona na nią kara jest zbyt wysoka i niewspółmierna do niedopełnienia obowiązków oraz jej zarobków. Dalej stwierdza, że w zeszłym roku podatkowym sklep nie przyniósł niema żadnego zysku i przedsiębiorca nosi się z zamiarem zamknięcia placówki. Wnosi ona o obniżenie kary do 150 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Niezrealizowanie tego obowiązku zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Art. 6 ust. 3 ww. ustawy stanowi iż, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Biorąc więc pod uwagę maksymalny zakres sankcji (to jest 20 000 zł), jaką może nałożyć Małopolski WIIH, kara w wysokości 400 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo z uwzględnieniem wszystkich ustawowych kryteriów nałożenia sankcji, wobec którego do zagadnienia organ drugiej instancji odniesie się szerzej w dalszej części decyzji.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Natomiast § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia *Ministra Rozwoju* cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;

- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Jak wynika z akt kontroli produkty w sklepie należącym do strony nie były oznakowane ceną i ceną jednostkową uwzględniająca obniżkę ceny, a także nie wskazano jej przyczyny.

Prezes UOKiK zauważa, że celem ustawy *o informowaniu o cenach* jest ochrona konsumenta oraz zdrowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. W niniejszej sprawie zgodne z prawem byłoby uwidocznienie cen i cen jednostkowych przy cenach sprzedaży ww. wyrobów uwzględniających obniżkę cenę, a także wskazujących jej przyczynę.

Podkreślić należy, że przepisy dotyczące uwidaczniania cen dotyczą wszystkich przedsiębiorców, którzy sprzedają swoje wyroby konsumentom. Nie ma przy tym znaczenia czy obiekt, placówka, w którym przedsiębiorca dokonuje sprzedaży jest duży czy też nie. Nie ma również znaczenia indywidualny sposób traktowania klienta. Fakt, iż w sklepie należącym do strony każdy konsument ma okazję porozmawiać ze sprzedawcą nie zwalnia go z obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych.

Istotna jest również dla konsumenta informacja o przyczynie zastosowania obniżki ceny. Przepis art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach* w sposób jednoznaczny nakazuje sprzedawcy dokonywanie informacji w przypadku obniżki ceny – o jej przyczynie. Należy zwrócić uwagę, że biorąc pod uwagę wysoki standard ochrony konsumentów, tego rodzaju rozwiązanie jest celowe. Konsument ma bowiem prawo wiedzieć, z jakiego powodu obniżka jest wprowadzana, np. czy jest to związane z upływem przydatności towaru do użycia, czy jest to akcja promocyjna sprzedawcy, czy jest to związane z wyprzedawaniem posezonalnym towarów, czy też określony towar dotknięty jest wadami (zwłaszcza *prima facie* niedostrzegalnymi) lub likwidacją działalności sprzedającego. Te bowiem okoliczności mogą mieć wpływ na decyzję kupującego. Nie budzi wątpliwości, że informacja udzielana powinna być zgodna z rzeczywistością, nie może wprowadzać w błąd. (Partyk A., Partyk T. *Ustawa o informowaniu o cenach towarów i usług. Komentarz*).

Wskazać w tym miejscu należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy *o informowaniu o cenach*, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny towaru, jest – wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku

po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Wskazać przy tym należy, że dostosowanie się do ustawowych obowiązków w toku kontroli – na co zwraca uwagę strona niniejszego postępowania w odwołaniu – nie wpływa na fakt tej odpowiedzialności, ani na jej zakres, jak również na wysokość nakładanej kary pieniężnej.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. W art. 6 ust. 3 ustawy *o informowaniu o cenach* wskazano wytyczne, jakie muszą być wzięte pod uwagę przy ustalaniu (miarkowaniu) jej wysokości. Ustalając wysokość kary Małopolski WIIH uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 tej ustawy i prawidłowo przyjął znikomy stopień naruszenia obowiązków – z uwagi na fakt, iż zastrzeżenia dotyczą wyłącznie 20 rodzajów kosmetyków, oferowanych do sprzedaży po obniżce, bez wskazania jej przyczyny, których ceny i ceny jednostkowe podane zostały w sposób niewłaściwy. Dotychczasową działalność przedsiębiorcy – na poziomie znikomym, ponieważ do tej pory nie nakładano na stronę kar pieniężnych z tytułu naruszenia przepisów ww. ustawy. Organ pierwszej instancji uwzględnił również pozytywną postawę strony postępowania w zakresie wyeliminowania ujawnionych nieprawidłowości, co nastąpiło niezwłocznie (w toku kontroli); zwrócono też uwagę na niezbyt długi okres funkcjonowania strony na rynku, tj. od 1 grudnia 2013 r. Wielkość obrotów i przychodu – na poziomie znikomym, uwzględniając skalę wykonywanej przez stronę działalności gospodarczej (1 placówka).

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do anulowania, ani do zmiany wysokości nałożonej kary.

Podsumowując, w ocenie Prezesa UOKiK, argumenty podniesione w odwołaniu nie znajdują uzasadnienia. Analizując decyzję wydaną przez Małopolskiego WIIH, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że organ pierwszej instancji w sposób prawidłowy ocenił stopień naruszenia obowiązków zawartych w art. 4 ust. 1 ustawy *o informowaniu o cenach*, stwierdzając, że kontrolowany przedsiębiorca nie dopełnił obowiązków w stosunku do 20 partii produktów oferowanych do sprzedaży po cenie obniżonej, objętych obowiązkiem uwidaczniania ceny i ceny jednostkowej. W ocenie Prezesa Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów Małopolski WIIH prawidłowo wziął pod uwagę wszystkie kryteria wymiaru kary przewidziane prawem.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznaje, iż przedstawione przez stronę postępowania argumenty nie zasługują na uwzględnienie i stwierdza, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 400 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstraszałającej kary ujętej w pomocniczo stosowanej legislacji unijnej tj. art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.). Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Małopolski WIIH po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości oraz po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej granicy przewidzianej prawem.

W odwołaniu strona postępowania wskazuje na swoją trudną sytuację ekonomiczną, która mogłaby uzasadnić obniżenie wysokości nałożonej kary. Prezes UOKiK odniósł się już wcześniej do przypadku ewentualnego anulowania albo obniżenia wysokości kary pieniężnej. W tym miejscu podkreśla, że myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), który znajdzie zastosowanie w niniejszym sprawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 *Kpa* organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie zasadnie nałożył na przedsiębiorcę Paulinę Schroeder prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Paulina Schroeder Medverita Group w Krakowie karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta

złoty), z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ww. ustawy *o informowaniu o cenach*, polegających na niewidocznieniu informacji o cenie i cenie jednostkowej oraz braku podania przyczyny obniżki ceny w miejscu sprzedaży detalicznej, tym samym, decyzja Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 22 sierpnia 2016 r. (sygnatura akt OK.8361.139.2016) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I
KONSUMENTÓW
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Dariusz Łomowski

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.